

Трансформаційне забезпечення економічної безпеки бізнесу

Соломіна Г.В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Виходячи з узагальнення теоретичних засад сутності економічної безпеки, функцій та ролі підприємництва, як сектору національного господарства, є підстави для висновку, що економічна безпека підприємництва є станом захищеності економічних інтересів суб'єктів сектору під час взаємодії з державою, іншими суб'єктами господарювання, елементами інституційного середовища при створенні суспільних благ і послуг. Економічними інтересами є активи, які суб'єкти підприємництва під час або внаслідок взаємодії з державними структурами, іншими економічними агентами можуть втратити та зазнати через це збитків або фінансових витрат, істотного погіршення фінансово-економічного стану і результатів діяльності. Відповідно, метою державного регулювання системи забезпечення економічної безпеки підприємництва є розвиток його суб'єктів, покращення їх економічної ефективності та фінансової стійкості. Основними параметрами при цьому виступають умови господарювання, інституційне середовище, захист права приватної власності, захищеність майна та капіталу, доступ до ресурсів і ринків, відсутність корупції та державна підтримка. Досягнення поставленої мети потребує вирішення комплексу завдань та реалізації функцій безпеки, узгоджених між собою синергетичними властивостями і системоутворюючими елементами, дотримання принципів механізму функціонування та засобів управління. Передумовою належного формування політики економічної безпеки підприємництва з усіма її складовими елементами, спроможної забезпечити необхідну ефективність і життєздатність його суб'єктів є критерії системного підходу [1, с.113-137].

Сучасний стан економічної безпеки підприємництва в Україні можна охарактеризувати як незадовільний: економічні втрати суб'єктів бізнесу здебільшого пов'язані з отриманням дозволів на діяльність, погоджень державних структур, високим рівнем злочинності. Дестабілізують ситуацію також зміни законодавства, недосконалий

захист права приватної власності. Цим проблемам не приділяють необхідної уваги при державному регулюванні системи забезпечення економічної безпеки підприємництва у програмах підтримки підприємництва в Україні. Недоліками державного регулювання в цій площині також є недотримання таких принципів, як додержання балансу економічних інтересів особи, суспільства та держави; своєчасність та адекватність заходів із попередження загроз економічним інтересам суб'єктів бізнесу; недопущення монополізації. Внаслідок недостатньої ефективності стратегічного програмування розвитку підприємництва його показники в Україні ще не досягли рівня розвинених держав, а рівень економічної безпеки підприємництва залишається низьким [2].

Вітчизняна система стратегічного планування розвитку економічної безпеки підприємництва характеризується такими головними недоліками:

1) програми підтримки підприємництва стосуються лише сектору малого бізнесу, отже, не передбачають заходів сприяння розвитку усіх секторів підприємництва;

2) сталий перелік кількісних індикаторів оцінки результативності програмних заходів є неповноцінним;

3) обсяги фінансування програм підтримки підприємництва необґрунтовані, змінюються хаотично як на центральному, так і на регіональному та місцевому рівнях;

4) механізм державного програмування не передбачає належного моніторингу цього процесу [3].

Це об'єктивно доводить необхідність удосконалення стратегічного програмування покращення середовища для цього необхідно сформувати її повноцінний інституціональний базис. Оперативні заходи державної політики формування середовища економічної безпеки підприємництва в Україні необхідно здійснювати за основними напрямками – система оподаткування, ліцензування, державний нагляд у сфері господарської діяльності, інноваційна інфраструктура, фінансово-інвестиційне та техніко-технологічне забезпечення.

Пріоритетними напрямами та завданнями державної політики формування в Україні середовища економічної безпеки підприємства є:

- 1) удосконалення інституціонального базису підприємництва;
- 2) розвиток і реалізація експортного потенціалу підприємств;
- 3) покращення інвестиційно-інноваційного клімату;

4) зміцнення фінансової, науково-технологічної, виробничої, екологічної безпеки підприємництва [4].

Для ефективного вирішення окреслених стратегічних завдань необхідно створити повноцінний інституційний базис, а операційні програмні засоби реалізації доцільно поєднати з посиленням найбільш загрозливих для безпеки характеристик підприємницького середовища.

1. Франчук В.І. Основи економічної безпеки / В.І. Франчук. – Львів:2008.– 203 с.

2. Моделювання економічної безпеки: держава, регіон, підприємство: Монографія / [за ред. В.М.Геєця]. – Х. : Інжек, 2006. – 240 с.

3. Механізми розвитку підприємництва в умовах посткризового відновлення економіки України: Аналітична доповідь / Д. С. Покришка, Я. А. Жаліло, Д. В. Ляпін, Я. В. Белінська [та ін.]. – К. : НІСД, 2010. – 72 с.

4. Поповіченко Ю. А. Державне регулювання системи забезпечення економічної безпеки сектору малого підприємництва: автореф. дис. к.е.н. за спец. 08.00.03 / Ю. А. Поповіченко; Львівський національний аграрний ун-т.– Львів, 2014. – 20 с.

Оскарження бездіяльності слідчого або прокурора, що полягає у невнесенні відомостей про злочин до ЄРДР

Столітній А.В.

*к.ю.н., начальник відділу підготовки прокурорів з нагляду за додержанням законів органами, які проводять ОРД, дізнання та досудове слідство
Національної академії прокуратури України
stoleta@ukr.net*

Численними є випадки оскарження до слідчого судді у порядку ст. 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) бездіяльності слідчого чи прокурора, що полягає у невнесенні відомостей про злочин до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР), та постановлення слідчим суддею за результатами розгляду таких скарг ухвал про зобов'язання вчинити слідчому чи прокурору певну дію – внести відповідні відомості до ЄРДР.

Проте аналіз положень КПК України свідчить, що така практика не відповідає положенням вказаної норми закону з наступних підстав.